

GLAGOLICA

Do nastopa Cirila in Metoda Slovani svojega tedaj enotnega jezika še niso zapisali. Jezik, ki so ga govorili, danes imenujemo stara cerkvena slovanščina (stcsl), in to zato, ker sta Ciril in Metod v jeziku Slovanov in za Slovane prevajala cerkvene tekste. Lahko govorimo o poskusu, da bi dobili slovansko cerkev poleg nemške in rimske. Zato to dejanje Cirila in Metoda smemo ovrednotiti kot kulturno in politično dejanje.

Kaj je auctoritas (avtoriteta) naroda, če ni pravega ljudstva? S svojim jezikom in pisavo. Vsak jezik je dosegel zapisovanje misli do vrhunca.

V zvezi s prvim zapisom slovanskega jezika ugotavljam naslednje: V slovanskem jeziku se je dalo zapisati vse, kar je bilo prej zapisano samo v nemškem ali latinskem jeziku. Gotovo je vrhunski cerkveni tekst kot umetniški tekst vplival tudi na mišljenje in izražanje v javnem življenju. Slovani so pred prvim zapisom v stari cerkveni slovanščini molili ali latinsko ali germansko, čeprav so obstajali kot slovansko govoreči. Z nastopom Cirila in Metoda pa se je to spremenilo. Smeli so nastiti Boga v svojem jeziku, kar lahko smatramo kot nedeljsko opravilo, svoj jezik naj bi pa tudi kot narod govorili javno vsak dan. Če ima ljudstvo jezik cerkve za vsakdanji jezik, potem lahko govorimo o razliki in poenotenju med kulturnim in političnim.

Zapisujem trditev, da je sv. Ciril pisal cirilico. In to pisavo je prenesel ali Hazarom ali Mongolom. V zvezi z zapisi v glagolici trdim naslednje: Glagolico je po Ogleju prevzel Metod, da nemška duhovščina ne bi brala in zasmehovala slovanskih svetih tekstov. In zaradi tega je Metod moral ponovno v Vatikan na zagovor.

Zakaj menim, da Ciril ni izumil Glagolice in da jo je Metod povzel po Ogleju:

- če je Kliment izumil cirilico, zakaj je ni pisal; (Uradna teorija trdi, da je cirilico sestavil Kliment in je to pisavo poimenoval v čast sv. Cirila v cirilico);

-V Metodovi glagolici znak za č, ž, š ni vezan na c, z, s; Glagolica je izpričana vsaj iz 6. stoletja, ko je patriarh Hieronim zaprosil papeža, če sme pri bogoslužju uporabljati tekste v glagolici in v jeziku, ki ni germanski ali latinski. Dovoljenje je dobil. Metod je glagolico začel uporabljati iz praktičnega nagiba. Pri vsem tem pa je zanimivo, da če rečemo Metodova glagolica, ni imela tiste zadrege kot jo je kasnejša balkanska cirilica, namreč kako pisati znake za č, š, ž. V Metodovi glagolici imajo te črke povsem samostojne zapise, cirilica pa se je reševala z dodatnim h na c, z, s. Isti zapis je uporabil Trubar s tako imenovano bohoričico. Trubar ni mogel uporabiti glagolice, ker je bil Oglej že ukinjen, seveda kazensko in tudi vse slovanske cerkve ruska, bolgarska, so prešle na cirilico.

V zvezi z glagolico še tole: venetolog Šavli in Bor trdita, da je Hieronimov sodobnik in prijatelj, milanski nadškof Ambrož tudi imel glagolsko knjigo na oltarju in da to knjigo v milanski katedrali vsako leto na dan sv. Ambroža prinesejo iz hrambe na oltar.

-Ciril in Metod sta v mestu Georgia, dežela Kerzon, rešila več sto let stare relikvije sv. Klemena, in te sta nesla v Rim istočasno s spisi v, tako jaz menim, Cirilovi cirilici; spisov v

nekakšni novi Cirilovi glagolici ne bi tam nih e znal brati, pa so jih blagoslovili in verjetno ne kar tako;

-V Klimenta Ohridskega ne verjamem, tako tudi Kliment ni mogel izumiti cirilice. Kliment Ohridski je gotovo povzetek po sv. Klemenu, ki je v Rimu že imel svojo cerkveno. Dalje: Metod je za naslednika imenoval Gorazda alias Cacatius in ne Klimenta, kar bi bilo bolj logi no, e bi v resnici obstajal. Dalje: Kliment je lahko legendarni o e Klematis, ki je odkril po letu devetsto jamo v Bolgariji, je o zaprtih angelskih Anunakov; - Klematisova je a angelskih Anunakov je lahko kopija Angelske je e v Rimu;

-Leta 925 splitska sinoda prepove rabo starocerkvenoslovanskega jezika v cerkvi, seveda v kateri koli pisavi. Metodove u ence, pribegle v Istro, polovijo in pobijajo, ali pa jih prodajajo za galjote. Vendar: leta 927 Bertold Koroški, mlajši brat Arnulfa Bavarskega, iz rodu po Arnulfu Koroškem, postane dux Gospe Svete. Ta cerkev postane za nekaj asa neodvisna od solnograške. Verjetno se je salzburška nemška cerkev zavedala, da ni prav ravnala z Metodom in z njegovimi u enci in je za satisfakcijo za nekaj asa dovolila neodvisno slovensko cerkev. Glede glagolice pa pripominjam: za el jo je uporabljati Metod in glagolica je bila že od tretjega stoletja pisava oglejskih patriarhov.

- udno je, da sv. Ciril in papež Nikolaj umreta, bi rekel, isto asno, torej: kdo je kdo ali koga sploh ni bilo!

-Shizma, carigradska, je priznala ina ice stesl za jezike po božji podobi in sli nosti. Namre , po razkolu med Carigradom in Vatikanom je Carigrad priznal novo nastale slovanske jezike, ki so nastali iz starocerkvene slovanš ine kot obredne jezike narodnih cerkva, medtem ko so sveti teksti ostali, ko so bili zapisani, v stari cerkveni slovanš ini. Vatikan do tega spoznanja niti 500 let po tem ni prišel in ni priznal protestantske cerkve, ki je povzdignila ljudske jezike na oltar.

Sic! Beseda umiri svoje obrise in za rtano linijo v zapisu. Ohranjena starocerkvena slovanš ina je zadobila magi no mo z nekaj stoletno rabo. Govorjena beseda, kot vsakdanji ljudski jezik, se uklanja malomarnemu izgovoru in pristaja celo na izgubo prvotnega pomena. Tako so nastali slovanski ljudski jeziki. Ljudstva so ujeta v geografske omejitve in v socialne zamejitve. Tako so posami ni govori celo zasmehovani in neuporabni za srenjo, (npr. slovenš ina v stari Avstriji ali Italiji. Jezik, pesmi itd. so bili od dominantnih narodov ne le zasmehovani, ampak tudi prepovedani). Kljub temu pa je slovenš ina izumljala izboljšave, katerim bi lahko rekel zborni govor ali kar knjižni jezik. V današnjem asu pa floskula materni jezik spri o nepoznavanja le-tega postaja vsakodnevno in u no breme, posebno še za slovensko ve ino, ker materni jezik naj bi bil knjižni jezik in ne jezik naših mater. Posebna odlika slovenskega knjižnega jezika je bogastvo palindromov. Palindrom je beseda, ki se bere levo proti desni in desno proti levi.

Ob tem splošnem nihilizmu (zanikanju) slovenskega knjižnega jezika se sladkam z vprašanjem: kakšne magi ne mo i in kozmi ne skrivnosti skriva palindrom! Je to presežek govornice in pisave? Se le tako lovek lo i od živali, s prisluškovanje besedi z odmevom!

Kdo komu sledi – beseda loveku ali lovek njej? Ob tej dilemi je pisava nekaj tretjega. Pa: tako Oglej kot glagolica, oba sta padla v nemilost in sta izobena iz obega. Zlobna pripomba: ko bi se vsaj pri Mongolih ohranila domnevna Cirilova glagolica, namesto cirilice! Pa še to: Kaj bi bili Slovenci, če stara cerkvena slovanščina ne bi postala knjižni jezik Cirila in Metoda in hkrati kot obredni jezik osnova za slovansko cerkev? Ciril in Metod sta stopila na prste nemški duhovščini, ki je osvajala ta teren in ga hkrati potujevala. Dosegla sta, tako z jezikom kot s pisavo, da tuja duhovščina ni mogla brati in sramotiti svetih spisov, prevedenih v starocerkvenoslovanščino. Starocerkvenoslovanščina je tako še danes obredni jezik vzhodne cerkve.

Težko pa je priakovati, da bo glagolica kdaj stopila iz zaprašenih listin v javno rabo. Tudi Oglej Nadiški alias Ahil se ne bo ponovil, zapustil pa nam je Nanos alias Anunak, Anedot.